

ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Risk factors that affect performance finance & Accounting Of Kasetsart University

สุจิตรา โตะเถื่อน

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ชื่อผู้เขียน	สุจิตรา โตะเถื่อน
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. นิภา รุ่งเรืองวุฒิไกร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการคำนวณจากสูตรการกำหนดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane จำนวน 176 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามที่กรอกได้ด้วยตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สาขาที่สำเร็จการศึกษา จบสาขาบัญชี ประเภทบุคลากร เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งงาน ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่ง พนักงานวิชาชีพ ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11-20 ปี จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุน จากผู้บริหารระดับสูง ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการวัดผลบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ส่วนปัจจัยด้านความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการสื่อสาร ปัจจัยด้านการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำสำคัญ: ความเสี่ยง ,บริหารความเสี่ยง , ระบบบริหารความเสี่ยง

ABSTRACT

The purpose of this study. Risk factors that can affect the performance and financial accounts University of the samples are practitioners in finance and accounting. University of The formula for determining the number of samples of Taro Yamane 176 engines used in the study was a questionnaire filled out by themselves. The reliability and checking the accuracy of a panel of experts. The statistics used for data analysis. Descriptive statistics were percentage, average, standard deviation. Correlation Coefficient Correlation Coefficient) and multiple regression analysis (Multiple Regression Analysis).

According to studies, it has been found that Most respondents were female, aged between 41-50 years of undergraduate education. Major graduation graduate of Accounting Personnel. The university staff positions, mostly in position. Professional staff between 11-20 years of work experience, the research found. Risk factors that can affect the performance and financial account of the University, including the support of senior management. Factors of risk management guidelines. Factors of risk management measures. Factors Training Statistically significant at the 95 percent confidence level understanding of the factors in risk management. Factors of risk management Factors of Communication Factors to track the risk management process. The risk factors did not affect the operational efficiency and financial accounting of the University.

Keywords: risk, risk management, enterprise risk management

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตเศรษฐกิจของไทยเมื่อ พ.ศ. 2540 พบว่าสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการวิกฤตขึ้นก็คือ สถาบันการเงินหลายแห่งประสบปัญหาในการดำเนินงาน อันเนื่องมาจากการทุจริตที่เกิดขึ้นโดยพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูง ปัญหาหนี้เสีย ฯลฯ ทำให้สถาบันการเงินหลายแห่งต้องถูกปิดกิจการ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในและต่างประเทศ รัฐบาลไทยในสมัยนั้นจึงได้ระบุด่วนในหนังสือแสดงเจตจำนงต่อกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ดังนั้นภาครัฐได้ทำการปฏิรูประบบการบริหารราชการ โดยได้มีการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic) และการบูรณาการ (Integration) กรอบในการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่ “รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่” ที่มีประสิทธิภาพ มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทำงานด้วยความโปร่งใส

ณ ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐได้นำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กร เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น องค์กรภาครัฐเป็นองค์กรที่ไม่ได้มุ่งแสวงผลกำไร ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง เป็นการมุ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ทำให้ภาครัฐสามารถควบคุมความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายการบริหารแผ่นดินของรัฐบาล ช่วยให้มีประสิทธิภาพได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด มุ่งเน้นให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้นๆ เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งในแต่ละหน่วยงานภาครัฐในแต่ละแห่ง จะมี

ภารกิจงานที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับภาระหน้าที่รับผิดชอบ การบริหารความเสี่ยงย่อมแตกต่างกันออกไป (เรืออากาศโท ธีระศักดิ์ ใจห้าว, 2560 หน้า 1)

กระบวนการบริหารความเสี่ยง และกระบวนการควบคุมภายในมีความสำคัญอย่างมากกับองค์กรในอันที่จะป้องกันและลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ขององค์กรโดยรวม โดยต้องมีกระบวนการที่จะลดความเสี่ยงลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ การบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีต้องให้ทุกคนในองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ สิ่งหนึ่งที่ต้องยอมรับ คือ ไม่มีองค์กรหรือบุคคลใดจะดำเนินงานอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ปราศจากความเสี่ยง ทุกคนหรือทุกองค์กรดำรงอยู่ภายใต้ความเสี่ยงนั้น องค์กรต่าง ๆ จึงตระหนักถึงความสำคัญของการนำการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในการกำกับดูแลการดำเนินงาน เพื่อการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดสาเหตุของปัจจัยแต่ละด้านที่จะก่อให้เกิดความเสียหายให้มีระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2550)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร สืบเนื่องมาจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ออกระเบียบว่าด้วย การกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 118 ตอนที่ 99 ก วันที่ 26 ตุลาคม 2544) จากระเบียบนี้ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องปฏิบัติตามดังนี้

1. จัดวางระบบการควบคุมภายใน โดยใช้มาตรฐานการควบคุมภายในของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
2. จัดทำรายงานผลการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ภายใน 90 วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ หรือปีปฏิทินแล้วแต่กรณี เว้นแต่รายงานครั้งแรกให้กระทำภายใน 240 วัน นับจากวันวางระบบควบคุมภายในเสร็จ

และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 100ก วันที่ 9 ตุลาคม 2546) โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการ 4 ปี และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการทุกปี เริ่มตั้งแต่ ปี 2547 เป็นต้นมา ตามแนวทางที่คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยได้คัดเลือกตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงรวมไว้ในคำรับรองการปฏิบัติราชการด้วย ดังนี้

1. กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง
2. จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
3. ดำเนินการตามแผนให้แล้วเสร็จ
4. สรุปผลการดำเนินงาน พร้อมกำหนดแนวทางสำหรับปีต่อไป

โดยมีนโยบายให้หน่วยงาน คณะ สำนัก และสถาบัน มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ประเมิน ความเสี่ยง และการควบคุมภายใน

ในปีงบประมาณ 2554 คณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีความเห็นว่า การบันทึกบัญชีการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยนั้นมีความเสี่ยง จึงสมควรทำการปรับปรุงงานทางด้านการเงินและบัญชีอย่างเร่งด่วน โดยมีแนวทางการปรับปรุง 4 ประการคือ 1) การบันทึกบัญชี 2) วิธีการทางบัญชี 3) พัฒนาบุคลากรด้าน

บัญชีการเงิน 4) ระบบการรายงาน การปรับปรุงดังกล่าวได้กระทำอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข โดยการนำโปรแกรมบัญชีมาประยุกต์ใช้กับงานบัญชี และจัดให้มีการจัดอบรมให้ความรู้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในทุกวิทยาเขต โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทางด้านการเงินและบัญชี

แต่ก็ยังพบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของคณะ สำนัก สถาบัน หลายประการ อาทิเช่น ยอดเงินคงเหลือในบัญชีเงินสดคงเหลือประจำวันไม่ตรงกับตัวเงินจริงที่มีอยู่ การดำเนินงานของคณะได้รับงบประมาณในการดำเนินงานการจัดสรรและควบคุมค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ อีกทั้งการจัดทำเอกสารหลักฐานด้านงบประมาณเบิกจ่ายของหน่วยงานไม่ถูกต้องเนื่องจากบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบการเบิกจ่าย อีกทั้งมีบางหน่วยงานบุคลากรบางส่วนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่งผลให้การบริหารงานเบิกจ่ายของคณะล่าช้า มีการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนสิ้นเปลืองวัสดุและมีข้อผิดพลาดของข้อมูล การบันทึกบัญชีหรือการเลือกผังรายการตามระบบบัญชีไม่ถูกต้องและไม่เป็นปัจจุบัน บางคณะยังไม่เข้าใจในเรื่องของการจัดทำเอกสารประกอบการเบิกจ่ายและลงบันทึกบัญชี

แม้ว่าทุกคณะจะปฏิบัติตามที่ตามระเบียบอย่างเคร่งครัดแล้วก็ตาม ก็ยังมีความเสี่ยงอยู่ ความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อการทำงาน อาทิเช่น นโยบายของผู้บริหารไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรไม่มีการชี้แจงเป้าหมายการทำงานของมหาวิทยาลัยให้พนักงานทุกระดับทราบ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยที่มีระบบข้อมูลและโปรแกรมที่ไม่รองรับกับการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงบางส่วนดังกล่าวส่งผลให้รายงานทางการเงินที่จัดทำเพื่อเสนอผู้บริหารนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ถูกต้อง ทำให้การตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ อาจไม่เป็นตามผลที่ได้ตั้งเป้าไว้ ส่งผลกระทบต่อวงกว้าง สูญเสียต่อทรัพย์สิน สูญเสียโอกาส เสียเวลา สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ทรัพยากร และพลังงาน นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผลเสียต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของทั้งบุคลากร แต่ถ้าหากมีระบบบริหารความเสี่ยง ก็จะช่วยให้องค์กรตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและรวดเร็ว สามารถระบุและจัดการกับความเสี่ยงต่าง ๆ อันเป็นอุปสรรคในการทำงานได้ รวมทั้งตอบสนองและรวมตัวกันเพื่อรองรับกับความเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี ยังส่งผลให้ผู้รับบริการจากหน่วยงานอื่น มีความมั่นใจในบริการที่ถูกต้อง โปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

ดังนั้น จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ความเข้าใจในระบบบริหาร กระบวนการในการบริหารความเสี่ยง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การวัดผล การฝึกอบรม และการติดตาม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่จำนำองค์กรไปสู่การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ยุติธรรม ซึ่งผลการศึกษาดังนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนว ในการพัฒนาระบบกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถเพิ่มมูลค่าให้แก่องค์กรอย่างยั่งยืนต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยความเสี่ยง ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานด้านเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ ของแต่ละปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน การบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อสำรวจ
หาปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัย
มุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจ ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี เกี่ยวกับกระบวนการบริหารความเสี่ยง
ปัญหาและอุปสรรค และปัจจัยความเสี่ยง จำนวน 176 คน

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ศึกษา ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จำนวน 315 คน
(ฐานข้อมูลบุคลากร กองการเจ้าหน้าที่ : 2561) เป็นบุคคลกร ที่ปฏิบัติงานด้านบัญชีในหน่วยงานต่างๆ ภายใน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี จำนวนทั้งสิ้น 315 คน เพื่อให้ได้กลุ่ม
ตัวอย่าง โดยการคำนวณจากสูตรการกำหนดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และ
กำหนดให้มีความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 0.05 โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 176 ตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ

$$n = \frac{315}{1+315(0.05)^2}$$

$$n = 176$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างจากแนวคิด ทฤษฎีที่
เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามได้แบ่ง ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ อาชีพ จำนวนปีที่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง ด้าน
การเงิน การบัญชี

ตอนที่ 2 สิ่งที่มีผลต่อปัจจัยความเสี่ยงทางการเงินและบัญชี โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง กระบวนการบริหารความเสี่ยง การสื่อสาร การวัดผลความเสี่ยง การฝึกอบรม การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)ตามวิธีของ Likert Scale โดยมีข้อคำถามให้ตอบและมีการให้คะแนน 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง ไม่เห็นด้วย

โดยใช้เกณฑ์การวัดค่าคะแนน ตาม Likert Scale ในการวิเคราะห์วิจัยใช้สูตรอันตรภาคชั้น

ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})/\text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1)/5 \\ &= 0.08\end{aligned}$$

จากการคำนวณพบว่าความห่างของอันตรภาคชั้น ในแต่ละช่วงเท่ากัน 0.08 จึงนำมากำหนดเป็นเกณฑ์ประเมินระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงกำหนดช่วงคะแนนความเห็นดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยในช่วง 1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ยในช่วง 1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ยในช่วง 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยในช่วง 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ยในช่วง 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงภายในหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เมื่อผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปตรวจความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา IOC โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน(รายละเอียดแนบในภาคผนวก ข) และได้ทำ

การทดลอง (Try Out) กับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ คอนบราค (Cronbrach's Alpha Coefficient) ซึ่งจากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า มีค่าสูงกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือซึ่งถือได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรง สามารถใช้เป็นแบบสอบถามในการศึกษาครั้ง จึงได้นำแบบสอบถามออกไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรตัวอย่างต่อไป

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องปัจจัยความเสียหายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงขององค์กร เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงขององค์กร เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สุดท้ายเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรมากขึ้น โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี จำนวน 176 คน

1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 90.30 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.30 สาขาที่สำเร็จการศึกษาคือสาขาบัญชี คิดเป็นร้อยละ 65.90 ประเภทบุคลากร เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 50.60 ตำแหน่งงานส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่ง พนักงานวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 61.90 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.10

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความเสียหายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นสมมติฐาน ปัจจัยความเสียหายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน กระบวนการบริหารความเสี่ยง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การวัดผลการบริหารความเสี่ยง การฝึกอบรม และการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 5.1 สรุปผล การแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความเสียหายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัจจัยความเสี่ยง	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การสนับสนุนจากผู้บริหาร	3.24	0.59	ปานกลาง
2. ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน	3.42	0.68	มาก
3. การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน	3.42	0.61	มาก
4. กระบวนการบริหารความเสี่ยง	3.15	0.48	ปานกลาง
5. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	2.94	0.61	ปานกลาง
6. การวัดผลการบริหารความเสี่ยง	3.11	0.62	ปานกลาง
7. การฝึกอบรม	3.02	0.62	ปานกลาง
8. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง	3.03	0.62	ปานกลาง
รวม	3.17	0.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 5.1 สรุปปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ได้แก่ ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน และการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.42 เท่ากัน รองลงมาคือ การสนับสนุนจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 กระบวนการบริหารความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 การวัดผลการบริหารความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 การวัดผลการบริหารความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.94

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในด้านย่อยแต่ละด้าน โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง ในทางบวกอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ การฝึกอบรม ($r_{xy} = 0.439$) รองลงมาคือ กระบวนการบริหารความเสี่ยง ($r_{xy} = 0.364$) การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($r_{xy} = 0.359$) การสนับสนุนจากผู้บริหาร ($r_{xy} = 0.352$) การวัดผลการบริหารความเสี่ยง ($r_{xy} = 0.344$) การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ($r_{xy} = 0.307$) กระบวนการบริหารความเสี่ยง ($r_{xy} = 0.295$) และความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน ($r_{xy} = 0.267$)

ตารางผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิภาพ
การปฏิบัติงานด้าน การเงินและบัญชีที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	Y
X1	1								
X2	0.505**	1							
X3	0.432**	0.514**	1						
X4	0.523**	0.217**	0.251**	1					
X5	0.443**	0.371**	0.292**	0.448**	1				
X6	0.382**	0.201**	0.180*	0.553**	0.434**	1			
X7	0.317**	0.257**	0.291**	0.443**	0.453**	0.323**	1		
X8	0.373**	0.181*	0.301**	0.423**	0.415**	0.394**	0.455**	1	
Y	0.352**	0.267**	0.295**	0.364**	0.359**	0.344**	0.439**	0.307**	1

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

หมายเหตุ	X1 หมายถึง การสนับสนุนจากผู้บริหาร
	X2 หมายถึง ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
	X3 หมายถึง การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
	X4 หมายถึง กระบวนการบริหารความเสี่ยง
	X5 หมายถึง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
	X6 หมายถึง การวัดผลการบริหารความเสี่ยง
	X7 หมายถึง การฝึกอบรม
	X8 หมายถึง การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง
	Y หมายถึง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีที่นำไปสู่ ความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง

ส่วนที่ 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานด้านเงิน และ
บัญชี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงมีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านการวัดผลบริหารความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงมีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.033 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ความเสี่ยง มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.076 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.072 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.011 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการวัดผลบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการฝึกอบรม โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง

มหาวิทยาลัย จะประสบความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพได้นั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเสมอ ทั้งนี้เพราะพนักงานรับรู้มากที่สุดถึงการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยผู้บริหารจะต้องแสดงทัศนคติและวิธีการบริหารงานของผู้บริหารอย่างชัดเจน อีกทั้งต้องชี้แจงให้พนักงานทราบถึงเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ให้เข้าใจตรงกัน พร้อมทั้งสร้างทัศนคติให้พนักงานเห็นว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบและนโยบายของมหาวิทยาลัย

ซึ่งสอดคล้องเป็นไปในทางเดียวกันในเรื่องความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร จากการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ (ธีรพร เนาว์รุ่งโรจน์, 2555)

2. ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง

จากผลการวิจัยทำให้พบว่าหากพนักงานทราบถึงความเสี่ยงทางการเงินและบัญชี ควรรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อที่จะร่วมกันหาสาเหตุ และแนวทางในการป้องกันและจัดการความเสี่ยงไม่ให้เกิดซ้ำ ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานทุกคนตระหนักในเรื่องของความเสี่ยงและมีการบริหารความเสี่ยงในงานที่รับผิดชอบ

ซึ่งสอดคล้องไปในทางเดียวกันในเรื่องและการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความเชื่อมั่นของงบการเงินในมุมมองของผู้ใช้งบการเงินพบว่า ถ้าองค์กรมีแนวทางการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมและมีการนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงของ COSO ERM ที่ประกอบไปด้วย 8 องค์ประกอบ มาใช้ จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก จุฑามาศ พิมพา (2553, น.68)

3. ปัจจัยด้านการวัดผลบริหารความเสี่ยง

การวัดผลบริหารความเสี่ยง ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ชี้วัดความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในด้านการบริหารความเสี่ยงทางการเงินและบัญชี อีกทั้งยังเป็นตัวบ่งชี้ว่ามหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเรื่องใด พัฒนาเรื่องใดในการจัดการความเสี่ยง จากผลการวิจัยทำให้

ทราบว่า การวัดผลการบริหารความเสี่ยงนั้น หัวหน้าหน่วยงานจะต้องมีการกำหนดจุดความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง และมีการสอบทาน และออกแบบระบบการวัดผลในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งสอดคล้องไปในทางเดียวกันในเรื่องการวัดการบริหารความเสี่ยงในรูปแบบของผลกระทบและโอกาสที่เกิดขึ้น กำหนดวิธีการในการวัดผลจากหัวหน้างานโดยอาศัยดัชนีวัดผลการดำเนินงานที่ช่วยให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาเรื่องการพัฒนามาตรวัดความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร (ณัฐยามงคลสวัสดิ์, 2553)

4. ปัจจัยด้านการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่ายังไม่ได้มีการจัดฝึกอบรมในทุกระดับ การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มความรู้ทั้งด้านการเงิน และบัญชี ทำให้ทราบและเข้าใจบทบาทของพนักงานทุกระดับในการบริหารความเสี่ยง

ซึ่งสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องการพัฒนาความรู้ในเรื่องการบริหารความเสี่ยงของผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยง การฝึกอบรมการบริหารความเสี่ยงทำให้กระบวนการบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาเรื่องการประเมินกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน ในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในของกรุงเทพมหานคร (ศิวพร ลิขวาณิชย์ , 2557)

3 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. งานวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการบริหารความเสี่ยงในงานด้านอื่นเช่น พัสดุ เช่น การบริหารความเสี่ยงงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุ

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะเลือกบางองค์ประกอบ ของ COSO-ERM เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในองค์ประกอบนั้นๆ

3. ควรมีการฝึกอบรมและหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้บุคลากรเกิดความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในเชิงลึก และร่วมมือกันปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4. ความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานต้องเผชิญ ซึ่งฝ่ายบริหารควรเตรียมความพร้อมในการแก้ไข หรือบรรเทาผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

5. ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสาเหตุหรือปัจจัยที่จะทำให้การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยไม่ประสบความสำเร็จ

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลของงานวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ทั้ง 8 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ปัจจัยความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความ

เสี่ยงของหน่วยงาน ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยด้านการวัดผลการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการฝึกอบรม ปัจจัยด้านการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ว่าตัวแปรใดส่งผลมากหรือน้อยในการบริหารความเสี่ยง และเพื่อให้องค์กรทราบและนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ไปปรับปรุงกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจะทำการสรุปผลของปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ทางสถิติที่ได้จากการวิจัย จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการวัดผลบริหารความเสี่ยง 4. ปัจจัยด้านการฝึกอบรม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สามารถจัดทำสำเร็จไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ท่านอาจารย์ รศ.นิภา รุ่งเรืองวุฒิไกร ท่านอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษานี้ได้รับความช่วยเหลือเวลา ในการให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา รวมไปถึงคุณอนุชา สุพลจร คุณจรรยา กุลบ้าง คุณกฤษณา ชมพูแดง ที่ได้ช่วยอนุเคราะห์ตรวจและชี้แนะในส่วนขอแบบสอบถาม ทำให้ การศึกษานี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษานี้ และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่า ช่วยตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ รวมถึงความร่วมมือทั้งจากครอบครัวและเพื่อน ๆ ทุกท่าน ที่เป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อนึ่งผู้ศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง หากมีข้อบกพร่องประการใดผู้ศึกษาต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

บรรณานุกรม

- กรมบัญชีกลาง. (2561). หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานภาครัฐ กรุงเทพฯ : กระทรวงการคลัง
- จุฑามาศ พิมพา . (2553). การบริหารความเสี่ยงตามแนวคิด COSO ERM และการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความเชื่อมั่นของงบการเงิน ในมุมมองของผู้ใช้งบการเงิน . การค้นคว้าอิสระ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชญานี นาดัน . (2555). การบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของโรงเรียนบ้านแม่หงานหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ .สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ . มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชาญชัย เพชรรัตน์ และ ดร.ไพโรจน์ เกิดสมุทร (2553). การบริหารความเสี่ยงของบริษัท โพรเทค เคมีคอล แอนด์เอ็นจิเนียริง จำกัด ,การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเซาท์อีสต์ปากกอก
- จิตติรายณ์ ฉ่องสวนอ้อย . (2559). การประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็กถึงขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี . การค้นคว้าอิสระ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ณัฐยา มงคลสวัสดิ์ .(2553) การพัฒนามาตรวัดความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย.(2551) กรอบโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- ธรรมรงค์ สุวรรณนิกรกุล . (2553). การบริหารความเสี่ยงตามแนวคิด COSO ERM ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.การค้นคว้าอิสระ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ธีรพร เนาว์รุ่งโรจน์ . (2555). ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร .สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เรืออากาศโท ธีระศักดิ์ ใจห้าว . (2560). เรื่องความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรของกองทัพอากาศ ด้านการเงิน การบัญชี และงบประมาณ. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นพพร เรืองสกุล. (2552). กรอบโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

รศ.ดร.นฤมล สอาดโนม. (2554). การบริหารความเสี่ยงองค์กร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บัวเงิน

บทสรุปการบริหารความเสี่ยงทั้งทั้งองค์กร สืบค้นวันที่ 23 มีนาคม 2562
www.kasikornbank.com

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). นโยบายการบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 กรุงเทพฯ

มัตติกา กรงเต็น ,ณัฐธยาน์ อธิรัฐจิรัชัย และมนตรี ช่วยชู. (2561). ผลกระทบของระบบการควบคุมภายในที่มีต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย .การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พัชรินทร์ ขำวงษ์ . (2554). การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน บัญชีและพัสดุของสถานศึกษาภาครัฐแห่งหนึ่ง .สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี